

Burak Killoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akşamüstü Dumanaltı

Akşam olunca merak edersen eğer,
Moda'da olacağım.
Dumanaltı yalnızlığıma ortak edeceğim nargilemi.
Dost meclisindeki kahkahalar bastırarak
İçimdeki sesi.
Yine kaçacağım beni kovalayan hayalinden,
Her kaçışta biraz daha kucağına düştüğünü bilerek.
Her şeye rağmen, akşam olunca yine düşüneceğim seni.
Soracağım kendime,
Niye düşünüyorsun hala seni istemeyeni?
Akşam olunca, düşünceler uçacak
Tek gerçek kalacak ortada.
Dumanaltı olmuş, kederli ve yalnız bir adam.
Bu saatten sonra,
Marpucum gümüş veya kehribarmış, ne gam!
Yavaş yavaş sızacağım geceye,
Türlü beddualar ederek o sefil düşünceye.

Burak Kılıoğlu

Ateş Yanar

İster sıkıntı de,
İster gençlik buhranı.
Git gide harlanan bir ateş
İçimde yanar durur.
Bir türlü sönmek bilmez.
Bu ateştir ruhumu sıkan,
Hayata asiliğimin sebebi de o.
Aslında en iyisi, akışına bırakmak her şeyi
İzin vermez o ateş, karşı çıkmak tek bildiği.
Bu sıkıntı, belki de kendini arayışı insanın,
Ve çekilen bu çile ta kendisidir hayatın.
Aslına bakarsan ateş falan yok içimde,
Hepsi benim uydurmam.
Ateş yok ama sıkıntı baki,
Tek bir yol var, kendimi bulmam.

Burak Kılıçoğlu

Bahane

Neden mi
Yanaklarım sırlıslam,
Çoktandır.
Malum,
Meysimlerden sonbahar.
Yağmurdandır.

Burak Kılıoğlu

Bu Adam

Yağmur ıslattı beni,
Rüzgar üşüttü.
Güneş ısıttı beni,
Anam büyüttü.
Aşkın küçülttü beni,
Toz zerresinden de ufak.
Bu adam sevdi seni,
Gözü gibi sakınarak.

Burak Kılıoğlu

Çakılıyorum

Hiçbir şey düşünemiyorum şu sıralarda
Kafam çok bulanık.
İşten arta kalan boş zamanlarda,
Öltadaki balık gibi sana takılıyorum.
Her defasında daha da hızlı
Dibe çakılıyorum.

Burak Kılıoğlu

Dalgıç

Dalıp gider oldum senin derdinle
Diplerde geziyorum.
Yolda giderken veya bir dost meclisinde
Dalıp dalıp gidiyorum.
Sesler ve yüzler tümüyle yok oluyor,
Ruhum o derinlerde gerçek aşkı buluyor.
Bütün bunlara rağmen;
Bir el uzansa da çekse beni derinden,
O ellerin sahibi, dön gittiğin yerden.

Burak Kılıoğlu

Damlalarla Vur

Silahını çekti bulut silahşör edasıyla,
Başladı ateş etmeye tüm hırsıyla.
Yağmur damlaları elindeki silahmış,
Benim biricik dostlarım, şimdi bana doğrulmuş.
Yine de;
Bulurum teselliği dostumun omuzunda.
Islak bir akşamüstü İstanbul ayazında,
Ağlarım.

Burak Kılıoğlu

Derdim Hasret

Üşütmüyor artık rüzgarlar,
Daha çok görüyorum güneşi.
Kış bitip bahar gelirken,
Bir yaşıma daha bitiyor olmayan eşi.
Karanlıklardan da korkmuyorum artık,
İçimdeki aydınlık yetiyor bana.
Bir tek hasret var çözemediğim;
Onu da bırakabilsem sana,
İnan çok hafifleyeceğim.
Aksi halde, esen her rüzgarda
Ve her hüzünlü şarkıda
Yine seni özleyeceğim.

Burak Kılıoğlu

Derin Sensizlik

Seni tanıdım bir gün,
Seninle birlikte sonsuzluğumu.
Sonsuzluk gibi sevmeyi uçsuz bucaksız.
Sende kayboldum her gün,
Seninle giderdim susuzluğumu.
İçtim kana kana gözlerini arsız arsız.
Gün geldi gittin,
Tanıdım yalnızlığımı.
Öğrendim dipsiz kuyu gibi
Derin sensizliğimi.

Burak Kılıoğlu

Esir

Düşmanım ol benim.
Ancak, onursuz bir düşman gibi
Şırtımdan vurmayasın.
İstiyorsan esir et.
Hapsolayım nehir gözlerinde,
İlelebet!

Burak Kılıoğlu

Eski Alışkanlık

Eski alışkanlıklardan vazgeçebilsem,
Öncelikle hayal kurmazdım.
Kafamdaki canavarla dövüşmezdim böylece.
Sonra da karış karış seni yazmazdım,
Dert etmeden seni yaşar giderdim öylece.
Sen, terk ettiğim bir alışkanlık gibisin.
Ne kadar vazgeçsem de,
Hep seni tekrarlarım.
Soğuk gecelerimde, için için ağlarım.

Burak Kılıoğlu

Fırtına Öncesi

Bugünlerde yalnızım, biraz da gamsız gibiyim.
Bir beklentim olmasa da, eskisinden iyiyim.
Şu an, fırtınadan önceki sessizliği yaşıyorum.
Fırtınaya doğru gittiğimi bile bile
Ne kadar engel varsa hepsini aşıyorum.
Bugünlerde, gördüğüm her bir çift güzel göz
Daha çok etkiliyor beni.
Ve her bir çift güzel gözde
Yine görüyorum kendimi.
Ah, benim yumruk kadar küçük kalbim!
Sevdiğinde dünyalar kadar büyük kalbim,
Korkarım başıma bir işler açacaksın.
Yeni dertleri üstüme yıkıp da kaçacaksın.
Ah gözleri nehir sevgili!
Bu demektir ki sen de unutuluyorsun.
Artık rüyalarda da
Benden kurtuluyorsun.

Burak Kılıçoğlu

Galiptir Bu Yolda Mağlup

Bir gün daha bitti,
Bugün de hayattayım.
Kim galip, kim mağlup bilemem.
Ama ben, galipler safındayım.
Dedim ya, akşam oldu
Ve hala hayattayım.

Burak Kılıoğlu

Gece Yarısı

Vakit gece yarısını geçiyor,
Bir şarkı kulaklarımda,
Hüzünlü mü hüzünlü.
Yarı baygın dinliyorum.
Karanlık ve sessiz gecelerde
Bir başıma ve sensiz,
İnim inim inliyorum.

Burak Kılıoğlu

Gel De Çık İçinden

Birden bir şey geliverdi aklıma,
Tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan misali.
Bir türlü çıkamadım işin içinden
Sanki zorlukta yokmuşcasına emsali.
Bilesin ki;
Kendimi sevdiğim için seni seviyorum,
Aynı zamanda da, seni sevdiğim için
Seviyorum kendimi.
Nasıl bir problem bu, cevabını bilmiyorum.
Durgun bir suya döndüm,
Yıkamıyorum bendimi.

Burak Kılıoğlu

Hassas Adam

Sevgiye, aşka dair bir şeyler karaladım.
Şiirler yardım etti,
Gönlümü araladım.
Meğer ne çok incinip,
Ne çok yara almışım.
Sıcak bir kış gününde
Sessizce ağlamışım.

Burak Kılıoğlu

Hiç'im Benim

Hiçbir şey düşünmüyorum
Dediğim zaman dahi,
En azından bir şey düşünüyorum.
Bilemedin! Artık düşünmüyorum seni.
Sadece, bana sorulan 'ne düşünüyorsun? ' sorusuna
Kocaman bir 'HİİİÇÇÇ' demeyi.

Burak Kılıoğlu

İki Şekerli

Usta! İki çay gönderiver.
Biri açık olsun, biri demli.
Bakarken boşluğa gözlerim nemli,
Teselli bulayım tavşan kanı çayla.
Demli olan benimdir; hüznle demlenmiş olan bana ait.
Açık olan ise O'nun.
Burada olmasa da yine de bırak git.
Bir dikişte içeyim o mübareği.
Yansın boğazım sıcacık çayla,
Yaşarsın gözlerim.
Çaydandır desinler, hiç kimse anlamasın.
Üsulca ağlayayım.
İki şekerli olsun usta!
Şekerlerin biri yalnızlığım, diğeri de hasret olsun.
Erisinler çayımda çaresizce. aynen benim gibi
Erisinler ki kurtulayım.
Hem çayım şekerli olmazsa
Ben çaydan nasıl zevk alayım?

Burak Kılıoğlu

İstiridye

Minik bir ıstırıdyeyim ben,
İçimde kocaman bir inci var.
Parlak mı parlak, yuvarlak mı yuvarlak,
Bir kaynaktan çağıldayan sular gibi berrak.
O olmasa, salt bir kabuğum kendi halimde.
Neyse ki, o hazineyi taşıyorum küçücük kalbimde.
Varsın, kimseler bilmesin bunu
Küçük görsünler Allah'ın bu garip kulunu.
Hiç üzölmem!
Ben biliyorum ya, tabii bir de sen,
Dedim ya, minik bir ıstırıdyeyim ben.

Burak Kılıoğlu

Kayıp Yolcu

Bir yeri öğrenmek istiyorsan adamakıllı,
Kaybolacaksın o zaman.
Cadde cadde, sokak sokak
Kaybol gitsin.
Bir bataklıkta bata çıka yürürcesine
Yürüyeceksin meçhul yollarda.
Kimseye de sormayacaksın,
Neredeyim? Nasıl gidilir? diye.
Akıntıya kapılmış bir sandal gibi
Bırakacaksın kendini sokakların kollarına.
Onlar götürecekler seni gideceğin yere.
Unutma! Tüm şehir onlardan sorulur.
Sevgiliyi tanımak için ise
Kaybolacaksın gözlerinde.
O gözler ki, her birine ne hayaller kurulur.
Sokaklar dediğim, sevgilinin gözleridir.
Bir defa düştün mü aşka,
Bilsen bile yolu kaybolursun.
Üzülmeye değmez; kaybola kaybola
Elbet sen de yolunu bulursun.

Burak Kılıoğlu

Meçhul

Çok kürek çektim hayat boyu.
Bazen akıntıyı aldım karşıma,
Bazen de yasladım sırtımı akıp giden suya.
Oradan oraya savrulduum.
Her çekişte kürekleri biraz daha yoruldum.
Tam vazgeçtim seni bulmaktan derken
Göze alarak eriyip gitmeyi,
Yine seni aradım.
Her engel, her zorluk ve her acı
Kuvvetlendirdi beni, inan.
Ölmedikçe daha da dirildim.
Şu an, yine çok yorgunum.
Oradan oraya savrulmaktan bitap,
Bir akıntıya kapılmış gidiyorum.
Ama aramaktan yorulmam, iyi biliyorum.
Bu kayboluşlar er geç sana çıkaracak beni.
Kaybolacaksam da, sen de kaybolayım
Ey meçhul sevgili.

Burak Kılıoğlu

Nargile

Güneş batıp, akşam olunca
Nargilemde tüteceksin duman duman.
Kimi zevkten içer bu mereti, kimi tiryakilikten.
Ben ise, kora dönmüş kalbimle yakacağım nargilemi.
Çekeceğim derin derin,
Düşünmemek için seni.

Burak Kılıoğlu

Öylesine Bir Düşünce

Seni düşünmüyorum bugün.
Düşünüp de seni,
Ziyan etmeye gerek var mı
Böyle güzel bir günü?
Diye düşündüm.

Burak Kılıoğlu

Rüya

Dün gece bir rüya gördüm,
Aylar sonra, ilk kez sen.
Tam yanına yaklaştım ki, rüya bitti aniden.
İster istemez düşündüm.
Yaşananlar rüya mı yoksa gerçek miydi?
Uykumda bile süründüm,
Senden kaçamadım.

Burak Kılıoğlu

Rüzgar

Bir şey yazasım yok bugün,
Nerede ilham perim?
Halbuki; vapurdayım sıcak ve güneşli bir sabahta.
Hasret kaldığım güneş, mis gibi bir rüzgar...
Buna rağmen, varmıyor işte elim.
Yüzüme bakıyor kağıt, elimi tutuyor kalem.
Sanki fısıldıyorlar bana,
Sen es ki, biz de gürleyelim.
Bir de bakmışım ki satırlarda mahpusum,
Ve yine ben, kelimelerin esiri...
Kalem diyor ki;
Sen köle, bizler efendi.
Az önce esen rüzgar,
Seni ne çok severdi.

Burak Kılıoğlu

Sabah Akşam

Niye akşam olunca hüzün çöker içime?
Neden severim geceleri yalnızlığı?
Her sabaha ayrı bir hevesle uyandıran ne peki?
Nedir gözüme hoş gösteren o mahşeri kalabalığı?
Bir çok şey gibi bunu da bilmiyorum.
Bilmek için hiç bir çaba da göstermiyorum.
Sebebini bilsem dahi, yine akşam olacak,
Kalbim bir köşecikte hüzün hüzün dolacak.
Ve uyanacağım sabaha içimde bin bir umutla.
O umut ki, yaşatır beni sırtımda kocaman bir tabutla.
Tabutta taşıdığım; geceden kalma hüzünlerim,
Her uyanışımda, onları ta derinlere gömerim.
Böylelikle yaşayıp gidiyorum belki de.
Unutmadan;
Yine akşam oluyor karanlık bir tonda
Ve gözlerim doluyor üşürken balkonda.

Burak Kılıçoğlu

Sadece

Bugün ne bir şiir yazdım,
Ne de bir dost yolu gözledim.
Fazla söze ne hacet!
Sadece seni özledim,
Damla damla dökülerek.

Burak Kılıoğlu

Sessiz Ağıt

Bazen kuruyuverir insan
Sulanmamış toprak gibi çatlar.
Bir şeyler olsun yazamaz,
Derdini dertlerle katlar.
Benim de yazasım yok bugün,
Kaleme yabancı elim.
Fazla uzatmak anlamsız, bu mevzuyu geçelim.
Maden canım istemiyor,
Özgür kalmalıdır kâğıt.
Benim derdim bir başkadır;
Kulaklarımda sessiz bir ağıt,
Sana söylenmektedir,
Bilesin.

Burak Kılıoğlu

Sevmek Dediğın

Sevmek dediğın Ankara ayazı gibi olmalı,
İliklerime işlemeli kuru soğuk gibi.
İçimde hissetmeliyim.
Her aklıma gelişinde,
Neredeyse donacakmışım gibi
İster istemez titremeliyim.
Sevmek dediğın İodos gibi olmalı İstanbul Boğazı'nda.
Katıp önüne götürmeli bilinen bir meçhule.
Seni her görüşümde,
Kuru bir yaprak gibi sana savrulmalıyım.
Sevmek dediğın böyle çarpmalı adamı,
Dünyasını şaşırtmalı.
Soğuktan donmalı buvücut,
Tir tir titretmeli aşk ayazı.
Şaşkına çevirmeli rüzgar,
Zaten şaşkın bu adamı.

Burak Kılıoğlu

Unuttum

Bir mısra geldi aklıma, yolda
Alınca kalem kağıdı elime
Hatırlayamadım.
Halbuki, ne de güzeldi, candan.
Yağan yağmur gibi inceden
Dökülüverdi dudaklarımdan.
Şeni anlatıyordu yine.
İnsan çok hassas oluyormuş meğer,
İnan, böyle sevince.

Burak Kılıoğlu

Vapur Uykuları

Var mı vapurda uyumak gibisi?
Yorgun bir günün sonunda,
Kimse yokken aklında,
Sesler kulaklarında
Kaparsın gözlerini.
Dalar gidersin.
Dalgalar sallar seni.
Ananın kucağı yerine, vapurun koltuğunda
Sızar kalırsın mahzun, yorgun
Yeni başlayan akşama.
Uyumaya yüz tutarsın.
Evlerine dönme telaşındaki insanlar
Söylerler ninnini havadan sudan konuşarak.
Ne konuşurlar, neye gülerler biilmezsin.
Bilmek de istemezsin.
Sesler vardır, yalnızca sesler.
Karanlığın ötesine attığın hevesler
Rahatsız edemez seni.
Dedim ya, yoktur vapurda uyumak gibisi.
Sonu gelmez bekleyişlerin kölesi
Olacağıma, uyurum dersin.
Dalgalara bata çıka,
Sızar gidersin.

Burak Kılıoğlu

Yalnız

Akşam oldu,
Ve ben yine yalnızım.
Yalnızlaştıkça daha da bir anlamsızım.
Dost meclisinde demlenmeye gelmişken
Kimseler yok; dipsiz bir kuyu, içinde de ben.
Ayak izlerim gibi izliyor beni
Bir türlü kaçamadığım yalnızlığım.
Belki de benim şanssızlığım,
Çok fazla dert etmem seni.
Unut gitsin, rüzgarla esip geçeni!

Burak Kılıçoğlu

Yollar

Hayatım yollarda geçti,
Koskoca bir çeyrek asır.
Başım her sıkıştığında, vurdum kendimi yollara.
Bazen üzüntüm, bazen sevincim oldu.
Üzüldüğümde sırtıma sıvazlayan da O'ydu,
Kıvrıla büküle uzayan yollar.
Hasretle sevgiliyi bekleyen kollar.
Seni de yollarda tanıdım,
Hayat denen yolun bir durağında.
Gün geldi, ayrıldım o duraktan
Buz gibi bir Aralık sabahında.
Şimdi ise, yine yalnızım o yollarda,
Sessiz, dalgın yürüyorum.
Yollar deyip de geçme!
Bir bilsen ne vefalıdır, unutmaz kendini seveni
Artık senin yerine yollar sarıyor beni.

Burak Kılıoğlu

Yorgun

Yorgunum;
Sürekli bir şeyleri düşünmekten yorgunum.
Ve hiç bir şeyi düşünememekten
Yorgun.
Hiç bir şeyi çözememek de,
Sorunlarla boğuşmak da
Yoruyor artık.
Kaçıp kurtulmak istesem dertlerden,
Gitmek yoracak beni.
Kalıp da davaşmaya kalksam,
Dertler boğacak beni.
Kısacası, her şartta ve durumda
Yorgunum işte.
Dinleneyim biraz diye uyusam,
Rüyalarda savaşıp sabah yorgun kalkıyorum.
Rüyalar da yoruyor, hele bir de sen varsan.
Eskiden küçük yürüyüşler yapardım
Yorgunluğumu alsın diye.
Şimdi yolculuklarım uzadı,
Peşimde yine yorgunluğum, bırakmaz ölesiye.
Ama, hayat yorgun bir adama göre değil
Bilirim.
Olsun, nice nice yorulurum da
Sonunda yine dirilirim.

Burak Kılıoğlu

Yüreğim İstisna

Güneş sızdı fabrikaya,
Bahar güneşi.
Güneş vurdu duvarlara
Kimseler fark etmedi.
Ne insanlar dönüp baktı,
Ne makineler sustu.
Telaş aynı telaş,
Haller aynı haller.
Halbuki dışarısı öyle mi?
Güneş aynı güneş mi?
Ya hayat aynı hayat mı?
Tabiat dirilirken ruhlarımız ölgün yine.
Güneş çıkmış, yeşil artmış
Kime ne?

Ne mevsim aynı artık,
Ne de zaman o yaşadığımız değil.
Ya ben eski ben miyim?
Emin ol ki değilim.
Sensiz kalmayı öğrendim
Hiç yoktan.
Sen de eski sen değilsindir,
Eminim.
Şimdi, kim bilir kimlere şiirler yazdırıyor gözlerin.

Güneş aydınlatıyor içeriyi
Ayırt etmeden.
Bir tek yüreğim istisna.

Burak Kılıoğlu

Züğürt Tesellisi

Çayımdan bir yudum aldım,
İlk yudum her zaman en güzeli.
Bir de nargilemi tütürseydim,
Düşünür müydüm hiç o güzeli?
Acaba sana yazdıklarımı okusan
Neler düşünürdün?
Belki mahcup, memnun gülümser
Belki de bir yaş olup gözlerimden süzülürdün.
Ya da hiç umursamaz, görmezden gelirdin.
Bu saatten sonra ne önemi var ki?
Hem ben bunları sen okuyasın diye de yazmadım ki.
Altı üstü bir züğürt tesellisi işte.

Burak Kılıoğlu